

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter veča pe posti prejemam, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrta leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrta leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraja. za mesec, 30 kr. za četrta leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja nižanja cena in sicer: Za Ljubljano za četrta leta 2 gold. 50 kr., po posti prejemam za četrta leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiri-stopne petit-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Sprejeli smo sledeče pismo, da ga objavimo v svojem listu.

Slavnemu volilnemu odboru ptujskega okraja!

Jaz se odpovem predsedništvu ptujskega volilnega odbora, kateri se je bil izvolil pri volilnem shodu v Ptuiju dne 11. maja t. l. in kateri je tačas g. M. Hermana bil za kandidata proglasil. Ob enem stopim iz tega odbora, ker za kandidata tako imenovane „pravne“ prav za prav pa **reakcionarne** stranke agitovati ne morem.

V Ptuiju, 25. junija 1873.

Dr. J. Ploj, odvetnik.

Ustavoverna stranka

ne uživa posebno veselih dni. Še nij dve leti kar se je polastila zopet vlade, pa se že vsa tla tresejo pod njo. Denarni potres na borzi, kjer so vladali ustavoverci in „chabrus-ovci“, je imel in ima še vedno strašne posledice. Nij namreč mogoče krizo zagovoriti in ustaviti, da si vlada vstavlja bankakto, in dela pomočne odbore. Kakor kužna bolezen se je ta kriza ujela v kri in meso trgovstva in obrstva v Avstriji. Da so pa sleparstva, ki je to bolezen prouzročilo krivi le ustavaki, ki so ga iz svojega državnega zbora, od svoje vlade, po svojih voditeljih podpirali: to nij neznano ostalo, temuž se ponavlja bolj in bolj ter mora do najvišjih krogov priti. Kakor se zdi, nesreče žalibog še nij konec, ki nastaja iz več ko lehkomišljenega denarnega ravnanja, ki se je

na borzi pod očmi vlade godilo. Poleg tega bode padalo tudi zaupanje do stranke, ki je dozdaj na vladi bila, pa le take sadove svoje politike pokazati more.

Svetovna razstava je bila že davno pred svojim odprtjem napovedana kot zato namenjena, da vladanje ustavovernega ministertva osvetli in povečava. — A zastoj čaka krasna razstava, ki je našo državo stala toliko milijonov, polnih prostorov tujcev. Obiskovanje je nad vse pričakovanje strašno slabo.

Volilno reformo je ustavoverna stranka od nekdaj zaznamnjala kot edino zdravilo, kot rešno znamenje za sebe. Zdaj imajo volilno reformo, a komaj se je volilno gibanje začelo, že se je pokazal v ustavovorni stranki sami razpok, ki utegne s časom vse drugačne stranke roditi. Ojačilo se ustavoverstvo pač tudi nikder nij. Volilna reforma jej utegne na vse zadnje biti še kletev namestu blagoslova, čeravno se Slovani ne moremo pohvaliti, da se je pri razredbi volilnih okrajev in števila poslancev z nami pravično ravnalo.

Pogledimo samo, kako čudno, skoro smešno, se ustavoverci vedejo nasproti uganki: ali Čehi pojdejo v rajhsrat, ali ne? Videti jim je med vrstami, da se enega kakor drugega boje. Če Čehi ne pridejo, potem imajo ustavoverci zopet le kosorép državni zbor, ki je torej v smrtni nevarnosti; — ako pa Čehi pridejo, utegnejo s časom z drugimi federalisti vred večino zadobiti, in to je še večja nevarnost.

Sram jih je, nevarnost povedati, da bi jim ljubše bilo, če Čehov nij, za to se de-

lajo, kakor bi jih veselil obrat mišljenja na Češkem; za to je zadnje dneve brošura nečega Lukeža, ki svetuje Čehom, naj ido v državni zbor, vsem novinam na dnevnem redu. Ugajalo bi jim le eno, — da bi Čehov in Slovanov v obče sploh ne bilo. — Tako se krivična načela in krivični sistemi sami razjedajo in gredo svojemu gotovemu koncu nasproti. Naposled vendar pa še morda pride na mestu ustavovernosti — pravičnost.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. junija.

Konfiskacije ne zadevajo več samo slovanskih in opozicijskih listov, temuž državni pravdniki že začenjajo po strogo ustavovernih časopisih segati, ako v njih najdajo kako naj si bode tudi poblešno grajo katerega ministra. Mirna graška „Tagespost“ je bila 25. t. m. konfiskovana, v kratkem času drugokrat, ker je pisala o nekem ukazu general-komandanta Maroičiča, kateri je izdal poveljniški ukaz oficirjem da ne smejo v časnike pisati in da morajo nadzorovati take „individue“ pri vojaci, kateri bero časnike. Enaka osoda je zadela „Morgenpost“ v Dunaji, iz istega uzroka. Bodo saj nemški listi iz lastne skušnje vedeli, kako deje, če pograbi policija vse liste.

Finančni odbor **ogerskega** državnega zbora je razpravljal postavi načrt o porabi ostalega kredita lauskega leta in o pokritji nepričakovanih stroškov tekočega leta. — Odgovor hrvatske regnikolarne deputacije ogerski deputaciji je bil 25. junija v pričo ministerskega predsednika oddan. Po prebrnem odgovoru je ogerska deputacija sklenila, s hrvatsko skupno sejo imeti kakor so Hrvati želeli.

Listek.

Nadepoln.

(Spisal Baptista.)

Jaroslav Pogolovski je bil eden tistih, o katerih pravijo, da so nadepolni mladeniči. Tega pa on sam do svojega osemnajstega leta nij vedel, in niti drugi. Ko je bil, se ve da, ne po svoji zaslugi, dospel do tistih let, katerim Nemec daje karakteristično ime „Flegeljahre“, propadel je njihovej britkeji osodi, katere se nas je še malo „izobraženih“ bornih zemljanov rešilo: jel je pesmariti. In ko je bil v gledal vtripajočega sreča prvi svoj „opus“ tiskan, dvignil je svoje poetično obličje za celo ped višje, hodil trdo, kakor bi bil kol požrl — drugi so djali, da to zarad utrudljive ježe na Pegazu, — govoril malo in to v nekakem sentimentalnem glasu, — kajti stalo je črno na belem v „Novicah“, da je on — namreč Jaroslav Pogolovski, — nadepoln mladenič.

Pravo njegovo ime je bilo sicer: pohle-

ven Miha Maček, a zarad skromnosti in mrzlega glasu tega priimka izvolil si je gori navedeno — rojstvena hiša njegova je bila pod Golovcem, — skrbel je pak sam zato, da so ljudje, brigajoči se za razvitek našega slovstva, znali, kedo se skriva za ono odejo.

Jaroslav je stal na lestvi do prvaštva v pesništvu — seveda stoprv na prvem klinu, — a kaj dé to — s klina na klin se urno pride, in marsikedo, ki že stoji na vrhu, ne ve, kako je tja dospel.

Iz hvalečnosti do prvih spoznavalcev svojih zmožnosti se je naš junak ravnal dolgo časa po pravilih Preširnovega pisarja; a lepega pomladnega dne, ko je vtripala v radosti vsa narava, je obsenčil tudi njega nekakov „liberalen“ duh v idealnem obrazu boga Amorja — in nadepolnost Jaroslava Podgolovskega je visela na lasu, in še ta... pa povejmo rajše, kako se je vse to vršilo.

Kakor smo že omenili, bil je Jaroslav doma v mestu, in mnogokrat mu je trla bolest srce, da mu nij dano uživati poezije in prijetnosti življenja na kmetih. Ko je

torej nekega jutra v postu prav melanholično prebiral Horacijev: Beatus ille, qui procul negotiis —, naš junak je bil tedaj še osmošolec — se odpro vrata, in pismonos mu poda list, katerega prebravši Jaroslav veselja kvišku poskoči, kajti tu je bilo zapisano, da bode strijcu Matiju prav prijetno, ako hoče stričnik Miha — ali kakor mu tu pravimo Jaroslav, — s katerim se že dvanajst let videla nijsta, prihodnje velikonočne počitnice na stričevem posestvu prebiti.

To posestvo pa je bilo v lepem kraju na Dolenjskem — in vinogradi, ptički, zlato solnce, „bleda“ luna, šumljanje vodá — vse, o čem se je medlo po Jaroslavovih možganih. Jel je strijca Matija ko Meeena slovenskega slovstva čislati — kajti koliko pesni se bode dalo „skovati“ v krasnej naravi!

Teden pozneje, na cvetno saboto, že vidimo našega junaka peš potujočega na Dolenjskem zaviti z glavne ceste na stranski kolovoz, po katerem je velel kažipot proti vasi — bivališču dobrotnega strijca Matija.

(Dalje prih.)

Vnanje države.

V francoski narodni skupščini je bila v torek razprava o interpelaciji poslanca Leroyera zaradi prepovedi civilnih pogrebov v Lijonu po 7. uri zjutraj. Interpelant je v ostrih izrazih grajal to prepoved, ker škoduje svobodo vesti in je nepostavna. Prepoved spominja na znane določbe Ludvika XIV. ob času dragonad. Vojni minister zagovarja načelo, da se vojaki ne smejo udeleževati civilnih pogrebov. Na to se oglasi minister notranjih zadev, Beulé, ter pravi, da treba revolucionarne načela zatirati. Ko je potem še poslanec Pressense odgovarjal na to ministerialno izjavo, je sprejela skupščina s 422 glasovi sledeči dnevni red: „Ker tu ne gre za načela vestne in verske svobode (?), katere je narodna skupščina zmirom spoštovala, pritrdi skupščina vladnemu mnenju, ter prestopi na dnevni red.“ Poslanci levega središča so bili sicer predlagali drug dnevni red, ki pa nij bil sprejet. Dasi je vlada na ta način formalno zopet zmagala, je napravil vendar govor Leroyerov globok vtis. Minister Beulé pa je vlado zopet jako slabo zagovarjal.

Po poročilu narodno-gospodarskega tednika „Economiste Français“ je novi finančni minister Magne predlagal najvišjemu svetu za kmetijstvo, obrtnijo in trgovino sledeče nove davke: upeljavo desetnine od prevoznin na železnici, znesek 35.000.000 frankov; po- višanje prevoznine čez Kanal za polovico, 4.500.000 fr.; upeljavo davka od soli, ki se rabi za fabriciranje sode 11.000.000 fr.; davek od metalov (svince, kupra, cinka), 10.000.000 fr.; davek od stearina 15.000.000 fr.; davek od izdelanih tkanin 100.000.000 fr. Vsi ti davki bi donasali po tem takem skupaj 175.500.000 fr., s katerimi hoče Magne poravnati deficit za leto 1874, ki je preračunjen na 170.000.000 fr. Generalni svet je večino teh predlogov zavrgel, pri- poroča pa, da se odpravi s postavo od 12.

julija 1872 upeljani davek od surovin, da se nove trgovske pogodbe, katere je sklenila vlada 5. novembra 1872 z Anglijo in 5. fe- bruarja letošnjega leta z Belgijo, ne pred- lagajo v narodni skupščini v potrjenje, nego da naj se vlada pogaja, da ostanejo dose- danje tarife veljavne še za naprej. Gene- ralni svet je po tem takem akceptiral na- čela svobodne trgovine.

Italijanski parlament je zavrgel v seji 26. junija s 157 glasovi dnevni red, v katerem je ministerstvo terjalo, naj zbornica glede na denarno stanje države nemudoma razpravlja finančne predloge ministra Selle. Predsednik ministerstva, Lanza, je na to iz- rekel, da bo naznanil kralju izid glasovanja ter potem naznanil zbornici ministerski sklep. Kriza je tedaj gotova.

Vladni list „Gazzetta Ufficiale“ prinaša v listu od srede kraljevinski dekret, ki uka- zuje izvrševanje klosterske postave.

Nemški državni zbor je dokončal v sredo svoje letošnje delovanje. Sklenil ga je, ker je cesar Viljem še zmirom bolehen, knez Bismark. V svojem večmesečnem delo- vanji nij zbor razen znanih cerkvenih postav skoraj ničesar dovršil, kar pa nij čudo pri sedanjih ustavnih razmerah na Nemškem. — Bismark je dobil odpust, ter se poda neki takoj po sklepu državnega zbora v Varzin. Cesar Viljem je nekoliko okrevljal in se poda 5. julija v gaštajnske toplice.

Izid občnih volitev za generalni svet v Elzasu in Lotaringiji je celo Nemce osup- nil, dasi se nijso nadejali drugačnega. Res, da je bila udeležba le mlačna — ker pa nij čudo pri političnih razmerah, kakršne so sedaj ondi — a izvoljeni so bili povsod z veliko večino samo odločni nasprotniki Nemcev. Alzasijanci se spominjajo srečnih časov, katere so doživeli pod francosko vlado, ko ste cveteli kupčija, obrtnija in kme- tijstvo. Ako primerjajo ono dobo z obsed-

nim stanom pod prusko vlado, jim pač nij težko izvoliti.

Persijanskemu šahu na čast je bila 25. t. m. v Londonu velika parada 7000 mož, pri kateri je bila navzoča tudi kraljica Viktorija, princ Valeški in ruski carjevič naslednik. Šah ima po tem takem prilike dovolj, opazovati svoje indijske sosedo v „lastni hiši“.

Dopisi.

Iz Idrije 23. junija [Izvir. dop.] Praznovali smo rudarski praznik sv. Ahacija, kakor je to vsako leto navada. V našem gle- dališči ste se 21. junija predstavljali dve igri: slovenska: „Eno uro doktor“. Ta igra bi bila mogla boljše igrana biti. Vendar so nekateri posebno Škrjanec svojo nalogo do- bro rešili. Premalo je bilo vaj. Druga nem- ška igra „Er ist nicht eifersüchtig“ je bila pa prav slaba. Diletantje se nijso bili na- učili. Pa to naj sodijo nemškutarji, mi se brigamo le za slovenske igre. — Drugi dan 22. jun. je bil naš sv. Ahac. Ta praznik se je z veliko slovesnostjo praznoval. Vreme je bilo lepo. Božje službe in procesije ne bom popisaval, — naj kratko rečem da je bilo vse veliko. Vihrale so narodne zastave. Petje bi lahko bolje bilo, ko bi se naš organist G. bolj brigal zanj, in zato, da se napravi po- šten in dober moški in ženski zbor. — Pri priliki te svečanosti so bila kasneje tudi na- pivanja. Naš novi nemškutarski župan Perlič je napil cesarju trikrat „hoch“, dalje urad- nikom idrijskim „hoch“ in idrijskim mešča- nom (der Bürgerschaft) je napil „ein lebe- wohl“ — (t. j. bog vas Idrijčane nesi ka-

Razredne tarife za Štajersko od

(Obrok za reklamacije)

Cenilni okraj	Razredni predel	G o z d i							Iezera, močvirji, ribniki		
		I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	I.	II.	III.
Brnk na Muri .	I.	gld.	3.60	2.80	2.—	1.20	—80	—50	—25	—	—
	II.	„	3.60	2.40	1.60	—80	—50	—30	—20	—30	—
Celje I. { Konjice in	A	„	3.20	2.20	1.60	1.—	—60	—30	—	6.75	—
	B	„	2.—	1.20	—80	—50	—25	—	—	—	—
Celje II. { Gornji grad, Vransko, Celje in Laško .	A	„	2.60	1.80	1.30	—90	—60	—25	—	—	—
	B	„	1.90	1.40	—80	—40	—20	—	—	—	—
Nemški Landsberg .	I.	„	5.50	4.50	3.60	2.80	1.80	—	8.—	5.50	—
	II.	„	3.50	2.40	1.60	—90	—60	—25	—	—	—
Feldbach . . .	E	„	5.50	4.50	3.20	2.—	—80	—	8.—	4.—	—
	I.	„	6.50	5.25	4.—	3.20	2.40	1.80	10.50	8.50	—
Gradec (okolica) {	II.	„	6.—	4.75	4.—	3.20	2.40	2.—	5.25	2.40	—
	III.	„	3.—	2.—	1.60	1.20	—80	—60	—25	—	—
Gradec (mesto) {	E	„	8.—	6.50	4.50	—	—	—	19.—	9.50	—
	I.	„	3.60	2.40	2.—	1.20	—80	—60	5.50	3.20	—
Hartberg . . .	II.	„	2.80	2.—	1.20	—80	—60	—30	—	—	—
	III.	„	2.—	1.20	—80	—60	—30	—20	—	—	—
Judenburg . . .	I.	„	2.40	1.60	1.20	—80	—50	—	1.30	—	—
	II.	„	1.60	1.20	—90	—60	—30	—20	1.30	—40	—
Lipnica . . .	E	„	5.75	4.75	3.60	2.70	2.—	1.10	8.—	—	—
	I.	„	4.—	3.20	2.40	1.60	1.20	—80	3.20	—	—
Ljubno . . .	II.	„	2.80	2.—	1.60	1.20	—80	—50	3.20	—65	—
	E	„	2.40	1.60	—80	—60	—30	—16	2.60	1.50	—65
Liezen I. . .	E	„	1.80	1.20	—80	—60	—30	—20	2.60	1.20	—50
	E	„	6.—	4.75	3.60	2.80	2.—	1.40	4.—	—	—
Ljutomer . . .	I.	„	5.—	3.80	2.70	1.80	1.20	—70	6.50	5.—	1.60
	II.	„	3.—	2.40	1.40	—80	—35	—	—	—	—
Maribor . . .	E	„	1.40	—90	—65	—30	—20	—10	3.20	—40	—
	I.	„	5.50	4.75	3.60	2.80	2.10	1.16	3.20	—	—
Ptuj . . .	II.	„	3.50	2.60	1.80	1.10	—40	—	—	—	—
	E	„	6.25	5.—	4.—	3.20	2.60	2.—	4.—	—	—
Radgona . . .	I.	„	3.—	2.20	1.60	1.10	—65	—30	—	—	—
	II.	„	1.80	1.30	—80	—50	—25	—	—	—	—
Brežce (Kozje) {	I.	„	4.75	3.60	2.80	2.—	1.20	—80	4.75	—	—
	II.	„	3.60	2.80	2.—	1.20	—80	—60	—	—	—
Weiz . . .	III.	„	2.20	1.60	1.20	—80	—50	—30	—	—	—
	E	„	2.40	1.80	1.10	—75	—35	—20	—	—	—
Slovenji Gradec	E	„	2.40	1.80	1.10	—75	—35	—20	—	—	—

mor češ.) Mož se je menda bil zagovoril v svoji nerodnosti. Hotel je reči po švabsko „lebehoch“ (ali kaj tacega) pa je rekel „lebewohl“. — Torej to, kar misli. Ali pa je odkritosrčen dovolj. Razumljivo! Kajti njega so tako samo uradniki volili za župana nam, ne pa mi Idričani. Mi ga ne maramo.

Iz Notranjskega. 25. junija. [Izv. dop.] Dragi bralec, gotovo si že marsikaterikrat potoval po železni cesti iz Gornje-Štajerskega proti jugu, prekoračil mejo na severni strani Maribora, do katere nemški narod prebiva in prostor prepušča Slovincem. Ti nij sree živahneje tolklo, niji ne navadno radost občutil, ko si mislil, da giblješ se na prostoru, v katerem so tvoji pratoci bivali, posedajoči neoskrunjene narodne pravice, pa niso se tudi vsi tvoji duševni dobri čuti ohladili, ko si bral na železniških postajah imena, katere bi Ti nikakor ne umel, ko bi ti ne bil kraj osobno poznan, ali si se toliko potrudil, slovenska imena v nemške (marsikatero bi znalo tudi kitajsko biti, ker predstavljavcev imen slovenskih krajev nij vodila vednost, temveč nevednost ali gola samovoljnost), prestrojiti ali zapomniti. Mi Slovenci imamo pravico, zahtevati, da se saj k nemškim nadpisom na postajah tudi slovenski pridružijo, in potezati za to vpeljavo bila bi naloga dotičnih deželni odborov v prvi vrsti, kar pa dozdej še nij nobeden storil. Družba Rudolfove železnice, katera je že pred 2 leti končana, bila je pravična, ker na njenih postajah na Gorenjskem najdeš slovenske nadpise; južni železnici mora se pa o tej zadevi očitati, ker ona k pokvarjenemu imenovanju sta-

rih postaj in nadpisov ne pristavi tudi slovenskih, posebno tudi ne na postajah nove črte St. Peter-Reka, kjer se v goli Nemščini nadpisov poslužuje, ali v drugem Slavjanu nerazumljivem jeziku. Tako je zdaj postaja Killenberga z nemškim nadpisom „Killenberg“, Trnovo „Dornegg“, nekaj imen je poitalijančenih — med tem Matulje so Matuglie pisane.

Nadejati bi se bilo, da vsaj deželni odbor potrebne korake stori, da se nam Slovincem v tem obziru zadostuje.

Kakor je bilo slutiti, hotel je neki inženir, trd Nemec, kateri je poslopja na novi črti zidal, napraviti tudi slovenske nadpise, ali neki njegov pajdaš, slovenožerec, s prenemškim imenom, ga je pregovoril, da naj tega ne stori, in da on odgovornost prevzame. — Taka izjava se ne da na nobeden način opravičiti in je nesramna. Mi mu pak svetujemo, da oni gospod kmalu zapusti mu neljubo slovensko deželo in se svojim bratem zunaj v „rajhu“ pridruži.

V Reki, kjer prebivajo razen nekaj lahov in pesti Madjarov, sami Hrvati, najdejo se na postaji nadpisi le v madjarskem in italijanskem jeziku, razglasi so madjarski-nemški-laški, tiskarnine madjarske-nemške, svi službeniki železniški morajo nositi ogersko uniformo.

Dragi slavjanski potovalec v Reko, kaj rečeš k temu, če se ti pripeti, da namestu v čakalnico ali izhod, v kakšni drugi neprijetni kraj prideš, če boš moral dolgo človeka iskati, da te bo o nadpisih v tebi razumljivem jeziku podučil?

Svečanost otvorjenja železnice je bila splošno suhoparna za ljudstvo, ker ona se

je le v višjih aristokratskih krogih obhajala. Vabljeni bili so le neki bogatini rečanski, peljati po železnici se tisti dan nobeden nij smel razen povabljenih, ne zastonj, ne za denar. Zelo čudno je, da na Kranjskem in Primorskem, po kateri zemlji skoraj vsa črta teče, niti enega nijso našli, da bi vreden bil, z njimi v dotiko priti. — Kakšno postopanje Madjarov je to, če se pomisli, da tretji del stroškov plati država ta stran Litave, oni pa — nič.

Postaja trnovska odlikovala se je med drugimi posebno, ker ona bila je lepo okinčana, vibrle so tri velikanske slavjanske zastave z dobro pisanimi besedami „Živela Slovenija“ in „Živelo Jugoslovenstvo“, kar gospodom Madjaronom in Nemcem gotovo nij bilo po godu.

Domače stvari.

— („Slovenski tednik“) Prva številka „Slov. tednika“ se razpošlje 4. julija in potem vedno vsak petek ena številka. Ker je cena listu tako niska, kakor dozdej še nobenemu tedniku, upamo, da se bode oglasilo prav obilo naročnikov po vseh slovenskih deželah.

— (Na Ljubljanski semenj) 30. junija sme zdaj ko je živinska kuga na Kranjskem ugasnila tudi domača živina prignana biti. Samo tega je treba, da vsak priganjač živine ima predpisani list soboj, da je živina zdrava.

— (Iz Motnika) se nam o letini piše: Strnena žetev je precej dobra. Le deževje kmetovalce preveč v košnji zadržuje. (Enaka je drugod po Kranjskem.)

deželnega komisijona izdane.

do 12. julija 1873.)

P a š n i k i								P l a n i n e							
I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.
4.—	2.80	1.40	—40	—	—	—	—	2.40	1.60	—80	—50	—30	—20	—	—
2.80	2.—	1.—	—30	—	—	—	—	2.40	1.60	—80	—50	—30	—20	—	—
9.50	6.50	4.—	2.—	1.10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4.25	2.70	1.60	1.20	—80	—40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6.—	3.60	2.40	—80	—40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4.50	3.20	—80	—40	—	—	—	—	1.—	—50	—25	—	—	—	—	—
9.50	6.50	4.—	3.20	1.60	—	—	—	1.70	1.10	—80	—60	—	—	—	—
4.—	2.40	1.60	—80	—40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
11.—	8.—	3.20	1.60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
8.50	4.75	2.80	1.—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4.75	3.20	1.80	—80	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2.90	1.60	—65	—	—	—	—	—	1.60	1.30	—80	—50	—	—	—	—
1.60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13.—	8.—	4.75	3.20	1.60	—80	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7.25	5.50	4.—	2.40	1.60	—80	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2.40	1.60	—80	—55	—25	—	—	—	2.40	1.60	1.20	—80	—55	—30	—	—
2.60	1.80	1.30	—65	—30	—20	—	—	1.40	—80	—50	—25	—	—	—	—
1.80	1.10	—70	—30	—20	—	—	—	1.20	—80	—60	—35	—25	—10	—	—
4.—	2.40	1.60	—80	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2.50	1.40	—60	—25	—	—	—	—	1.20	—80	—	—	—	—	—	—
2.40	1.30	—60	—20	—	—	—	—	1.20	—80	—40	—20	—	—	—	—
5.—	1.80	—80	—40	—	—	—	—	—70	—55	—20	—10	—	—	—	—
4.50	2.—	—80	—25	—12	—	—	—	—90	—70	—55	—20	—10	—	—	—
8.—	5.—	3.20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
16.—	9.50	5.50	4.—	2.40	1.60	—80	—	—	—	—	—	—	—	—	—
8.—	4.—	3.20	2.—	—40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4.—	2.80	1.60	—40	—25	—	—	—	1.30	1.—	—65	—50	—30	—25	—20	—10
8.—	5.50	3.60	2.40	1.60	1.20	—25	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4.75	3.20	2.—	—80	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
8.—	6.—	2.50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
11.—	6.—	3.20	2.10	1.20	—40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4.75	2.80	1.40	—40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3.60	2.40	—80	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4.50	2.40	1.60	—	—	—	—	—	2.50	1.60	—	—	—	—	—	—
4.—	2.60	—70	—	—	—	—	—	2.40	1.60	—80	—	—	—	—	—
6.75	5.25	2.90	1.80	—80	—45	—	—	2.—	1.—	—30	—	—	—	—	—

— (Iz Čabra) se nam piše: Članovi čabarske čitalnice se iskreno zahvaljujejo na bratskem in veseljem dočekom članovom slavne čitalnice v Ložu dne 22. t. m. Živeli bratje Slovenci!

— (V Slatino) pri Rogateci je do 22. junija bilo za vsem prišlo 271 strank s 411 osobami. Med došlimi je tudi prevzvišeni vladika Strosmajer.

— (Od ptujskega polja) na Slovenskem-Štajerskem se nam piše 22. junija: Na našem obširnem polju misli vojno ministerstvo napraviti utrjen tabor, da se v njem vojaki vadijo za vojsko. Vendar stvar še nij dognana, ker po celem polju nij gričev, se tedaj nekaterim ne zdi pripraven kraj za vojaške vaje. 20. avgusta se bodo tukaj veliki manevri vseh vrst vojakov začeli.

— (Nesreče.) Presetnik Luka iz Stošec pri Ljubljani je v mestnem gozdu po nesreči pal pod voz. Kolesa so mu šla čez glavo in ga tako težko ranila, da je drugi dan umrl. — Furlan Josip, iz Postojne je v nedeljo po lastni nevkretnosti si roko prestrelil; 23. t. m. je bil prenešen v tukajšnjo bolnišnico, kjer so mu morali roko odrezati. — Tavzel Janez, pekovski fant iz sv. Vida pri Planini doma, je v nedeljo na Tivoli blizu Ljubljane iz gugalnice pal in se tako hudo ranil na glavi, da bode težko se ozdravil.

Razne vesti.

* (Prodaja cerkvenih dobrá na Laškem.) Po poslednjem izkazu italijanske generalne direkcije posestev so donese prodaje cerkvenih posestev v Italiji državi: meseca maja 1873 5,671.085 frankov 58 cent., v prvih mesecih 1873 18,650.149 frankov 50 cent., od 26. oktobra 1867 do 31. decembra 1872 394,197.694 frankov 8 cent., in znašajo torej skupni doneski do 31. maja 1873 412,847.843 frankov 58 cent.

* (Enajst tisuč cvetk na enem rožnem grmu.) Nek prijatelj cvetlic v Berlinu je videl pri vrtnarju, ki ima izvrsten rožni cvet, izredno bogato cvetoč rožni grm. Vrtnar je trdil, da je na 30 let starem rožnem grmu 10.000 popk, česar mu pa oni nij hotel verjeti. Stavila sta, in vrtnar je dobil, kajti ima sedaj tisti rožni grm enajst tisuč cvetk.

* (Kako hitro ptice leto.) Jastrebi in nekateri drugi ptici prelete v eni uri blizu 30 milj, gagka (Eidergans) 14 milj. Kolikor so opazovali, prehiti baje navadna vrana skoraj 5 milj v eni uri, torej bi lahko z železnim vlakom skusila se, ki ne leti s posebno hitrostjo. Navadna lastovka preleti okolo 16 milj v eni uri, hudournica trikrat toliko, torej 48 milj. — Sokol, ki ga je imel francoski kralj Henrik IV., je ušel iz Fontenblo, in 24 ur potem so ga na Malti zopet vlovili — tedaj v daljavi nad tri sto milj! To je tedaj 12½ milje na uro, ako vzamemo, da je sokol brez počitka peruti gibal. Te živali ne leto nikdar po noči. Vzemimo torej najdaljši dan, tako raste hitrost, s katero je zrak razdeleval, na predkone 15 milj. Dajmo selivkam le 10 milj na uro, kako naglo pač morejo najdaljša potovanja dokončati! Ugodni vetrovi pospešijo jih pogosto za šest, osem milj na uro, da, zelo na trikrat tako velike daljine. —

* (Nemški gospodarji sužnjev.) Nemški narod je najomikanejši, pravijo Nemci. Pa nemški listi sami pripovedujejo, da je v Peru več nemških naseljencev, ki imajo še sužnje, katere z biči in revolverji k delu gonijo in strašno neusmiljeno z njimi ravnaajo. Ti sužnji imajo verige na sebi, dobodo za jesti na dan samo po dva

fonta rajža in spijo v hlevih, katere čuvajo psi. —

Narodno-gospodarske stvari.

— Minister notranjih zadev je razposlal ukaz dne 14. junija 1873 glede zabranjenja goveje kuge kot dodatek k postavi od 29. junija 1868. Po tem ukazu se mora tačas, kadar je bolna živina lastnina županova ali njemu v varstvo izročena, naznanilo o tem, da je živina zbolela, poslati onemu občinskemu svetovalecu ali odborniku, kateri ima župana zastopati.

— Razglašena je nova postava, kako se naj ravna proti postopačem, kateri nečesto delati in kedaj se smejo take osebe v posilne delavnice oddati.

Poslano.

Vsaki dan je čitati v raznovrstnem časopisju o marljivem delovanju, o duševnem in gmotnem napredku mnogobrojnih slovenskih društev; tu se snujejo nova društva, tam se prenamejajo stara, sedanosti nezadostijiva njih pravila. — Le o žvotarenju slovenskega učiteljskega društva se zastoj trudiš ustreči svojej izvedavosti. Da to dvesto leto dete boleha — če že nij boino — bo žalibog, vsakdo lahko uganil. Na pustni dan je imel odbor tega društva menda zadujo sejo (vsaj potej nij bilo brati niti povabila k shodu, niti poročila o shodu,) pa se tisto nekako slučajno, kajti povabila k tej seji nij bilo nikjer čitati. — Tu se je sklenila izdava nekakega koledarja, menda za leto 1875. — Pol leta je pri kraji, a naš koledar z imenikom slov. šol in učiteljev še nij izlazil. „Le nikar se prenaaglit!“ (Ali je pa morda že za dobiti, da pa društveniki o njem nič ne vemo — tudi mogoče.) V pravilih tega društva se tudi bere v §. 2. b): „Društvo bo svoje družbenike spodbujalo, da pisмено odgovarjajo na zastavljena vprašanja, ter je tako vne-malo za šolsko slovesno“. Ta §. je vodstvo dosedaj menda tudi preziralo. — Društveni organ nij več zvest svojemu imenu „Učiteljski Tovarš“, pa tudi ne zadostuje kot zagovornik društva. Dvorniti je, da bi on s svojo bistroumnostjo še kakakega spečega učitelja zdrnil; kajti njemu samemu se že v me-glenem očesu mrtvaška sraga blišči. Tako

nedelovanje društva ne bode krepilo, pač pa vidno slabi.

Vnanji ud sl. uč. društva.

Opomenica.

Konkurzi: Pri okrajnih cenilnih komisijah logatskem v Planini, Kamniku, Litiji in Črnomlju mesta ekonomičnih referentov z dnevnimi 4 gl., do 15. julija t. l., pri deželni komisiji za uravnavo zemljiškega davka za Kranjsko. — Pri kranjski finančni prokuraturi dve mesti koncipistov, eno s 600 in eno s 500 gl. na leto, v treh tednih. — Na ljudski šoli v Rogateci mesto učiteljice in na ljudski šoli v Ormuži mesto podučitelja, mogoče učiteljice, pri dotičnih krajnih šolskih svetih. — Pri okrajnih cenilnih komisijah v Parenici in Pulji mesta ekonomičnih referentov z dnevnimi 4—5 gl., v treh tednih. — Na vadih v zvezi z učiteljskim pripravnišcem v Kapodistriji mesto učitelja z 800 gl., v šestih tednih.

Eksekutivne dražbe 30. junija: Presirnova pos. po 1000, 100 in 250 gl., v Radoljci. — Bučarjevo, 6500 gl., v Novem mestu. — Babnikovo, 2563 gl. 80 kr., v Zatičini. — Humberškovo, 740 gl., v Šmarji na Štaj. — 1. julija: Čuckovo, v Bistrici. — Selanovo, 1456 gl. 20 kr., v Zatičini. — 2. julija: Tancikovo, 80 in 865 gl. in Prebivovo, 4019 gl., v Ljubljani.

Tujci.

26. junija.

Evropa: Skraber iz Zatičine. — gospodična Drenik Angelika, Gospa Julijana Costa iz Postojne.

Pri Elefantu: Husner, Reiter, Bah iz Dunaja. — Most iz Rzeszowa na Galiskem.

Pri Malič: Försteg iz Rumburga. — Rötzel iz Kočevja. — Jelovšek z gospo iz Il. Bistrice. — Eimerl iz Dunaja. — Baccaricich z družino, Leonardi iz Trsta.

Pri Zamorec: Steinhäuser iz Celja. — Perc iz Idrije.

Dunajska borza 27. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	67	gl.	10	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	72	"	20	"
1860 drž. posojilo	101	"	25	"
Akcije narodne banke	983	"	—	"
Kreditne akcije	262	"	—	"
London	110	"	10	"
Napol.	8	"	83½	"
C. k. cekini	—	"	—	"
Srebro	109	"	25	"

Iz Geneve v Švici.

Bôldt-ove

amerikanske

pilule za čiščenje krvi

samo iz zelišč pripravljene

so najprostejše, najlaglje in najboljše sredstvo

(za obojni spol in o vsaki letni dobi)

za umno

(155—3)

čiščenje krvi

in odstranjenje žolčnih, usednih, sploh vseh zločestih sokov, iztokov i. t. d.

Taisto spričuje: Med. Dr. Satrière

(VI. 3380 X.) " Dr. Stéven

" Dr. Kemraire.

Škatljica po 70 pilul 1 gold. 50 kr. a. v.

Prave ima: J. Purgleitner, lekar „zum Hirschen“ v Gradci, Jos. Kozdera, lekar „zum rothen Krebs“, Stadt, am hohen Markt 12 na Dunaji, Carlo Zanetti, farmacisti via nuova v Trstu.